2025/1169

10.6.2025.

PADOMES LĒMUMS (ES) 2025/1169

(2025. gada 5. jūnijs)

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu Pušu komitejā tās 18. sanāksmē attiecībā uz konkrētām Pusēm adresētiem ieteikumiem un secinājumiem par to, kā tās īsteno minēto Konvenciju, attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar Savienības iestādēm un publisko pārvaldi

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 336. pantu saistībā ar 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu ("Konvencija") Savienība noslēdza ar Padomes Lēmumu (ES) 2023/1075 ([1]) attiecībā uz Savienības iestādēm un publisko pārvaldi un ar Padomes Lēmumu (ES) 2023/1076 ([2]) attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu, ciktāl šādi jautājumi ir Savienības ekskluzīvā kompetencē, un attiecībā uz Savienību tā stājās spēkā 2023. gada 1. oktobrī.

(2) Ievērojot Konvencijas 66. panta 1. punktu, Ekspertu grupai vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanai ("*GREVIO*") ir jāuzrauga, kā Konvencijas Puses ("Puses") īsteno Konvenciju. Saskaņā ar Konvencijas 68. panta 11. punktu *GREVIO* ir jāpieņem savs ziņojums un secinājumi par pasākumiem, ko attiecīgā Puse veikusi, lai īstenotu Konvencijas noteikumus.

(3) Saskaņā ar Konvencijas 68. panta 12. punktu Pušu komiteja ("komiteja") var pieņemt attiecīgajai Pusei adresētus ieteikumus, pamatojoties uz *GREVIO* ziņojumu un secinājumiem. Šādos ieteikumos ir jānošķir pasākumi, kas jāveic pēc iespējas drīz, ar prasību trīs gadu laikā ziņot komitejai par veiktajiem pasākumiem, un pasākumi, kas, lai gan ir svarīgi, nav jāveic ar tādu pašu steidzamību. Minētā trīs gadu laikposma beigās attiecīgajai Pusei ir jāziņo komitejai par pasākumiem, kas veikti 10 konkrētās Konvencijas jomās. Pamatojoties uz minēto ziņojumu un jebkādu papildu informāciju, komitejai ir jāpieņem komitejas sekretariāta sagatavoti secinājumi par minēto ieteikumu īstenošanu.

(4) Ievērojot Konvencijas 68. panta 3. punktu, vērtēšanas procedūras, ko *GREVIO* veic pēc sākotnējās pamatvērtēšanas procedūras, ir jāiedala posmos ("tematiskās vērtēšanas posmi"). Pirmā tematiskās vērtēšanas posma nosaukums ir "Uzticēšanās veidošana, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu", un tas attiecas uz 20 Konvencijas pantiem, proti, 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. un 56. pantu. Komiteja savā 17. sanāksmē, kas notika 2024. gada 17. decembrī, pieņēma lēmumu par ieteikumiem, kuri komitejai jāpieņem, ņemot vērā *GREVIO* ziņojumus, kas pieņemti pirmā tematiskās vērtēšanas posma ietvaros, un kurš iekļauts dokumentā IC-CP(2024)10 rev.

(5) Gaidāms, ka komiteja savā 18. sanāksmē 2025. gada 5. un 6. jūnijā pieņems turpmāk minētos astoņus ieteikumu projektus, kas balstīti uz pirmo tematiskās vērtēšanas posmu, un turpmāk minētos divus secinājumu projektus par to, kā 10 Puses īsteno Konvenciju (attiecīgi, "ieteikumu projekti" un "secinājumu projekti" un kopā – "paredzētie akti"):

— ieteikumi Albānijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)2-prov,

([1]) Padomes Lēmums (ES) 2023/1075 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz Savienības iestādēm un publisko pārvaldi (OV L 143 I, 2.6.2023., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

([2]) Padomes Lēmums (ES) 2023/1076 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu (OV L 143 I, 2.6.2023., 4. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

— ieteikumi Austrijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)3-prov,

— ieteikumi Dānijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)4-prov,

— ieteikumi Somijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)5-prov,

— ieteikumi Monako par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)6-prov,

— ieteikumi Melnkalnei par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)7-prov,

— ieteikumi Spānijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)8-prov,

— ieteikumi Zviedrijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)9-prov,

— secinājumi par to, kā tiek īstenoti Pušu komitejas pieņemtie ieteikumi attiecībā uz Sanmarīno, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)10-prov, un

— secinājumi par to, kā tiek īstenoti Pušu komitejas pieņemtie ieteikumi attiecībā uz Slovēniju, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)11-prov.

(6) Savienībai ir ekskluzīva kompetence uzņemties Konvencijā noteiktos pienākumus attiecībā uz savām iestādēm un publisko pārvaldi Līguma par Eiropas Savienības darbību 336. panta darbības jomā. Eiropas Savienības Tiesa 2021. gada 6. oktobra Atzinuma 1/19, Stambulas konvencija ([3]), 305. punktā atzina, ka būtiska daļa Konvencijā noteikto pienākumu attiecībā uz preventīvu un aizsardzības pasākumu noteikšanu būtībā ir saistoši Savienībai attiecībā uz tās administrācijas personālu un attiecībā uz sabiedrības locekļiem, kuri apmeklē Savienības iestāžu, aģentūru un struktūru telpas un ēkas. Turklāt tā paša atzinuma 307. punktā Tiesa atzina, ka Savienībai nebūtu jāaprobežojas ar minimālo prasību vai atbalsta pasākumu noteikšanu, bet tai pašai būtu jānodrošina minēto pienākumu pilnīga izpilde. Vienlaikus Savienības pienākumu apmērs būtu jāinterpretē, ņemot vērā tās specifisko raksturu un pilnvaras. Konkrēti, tā kā Savienības publiskajai pārvaldei nav tiesībaizsardzības pilnvaru, ieteikumi attiecībā uz tiesībaizsardzības jautājumiem, piemēram, ārkārtas aizliegumu tuvoties izdošanu, būtu jāinterpretē tādējādi, ka Savienībai ir jānodrošina cietušo drošība savu pilnvaru ietvaros, piemēram, liedzot iespējamiem nodarījumu izdarītājiem iekļūt iestāžu telpās.

(7) Paredzētie akti attiecas uz Konvencijas noteikumu īstenošanu, kuri ir piemērojami Savienībai attiecībā uz tās iestādēm un publisko pārvaldi. Tāpēc ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem komitejā attiecībā uz jautājumiem, kuri saistīti ar Savienības iestādēm un publisko pārvaldi, jo paredzētie akti var būtiski ietekmēt Savienības tiesību aktu saturu tādējādi, ka nākotnē tie var ietekmēt attiecīgo Konvencijas noteikumu interpretāciju.

(8) Attiecībā uz Albāniju ieteikumu projekts ietver nepieciešamību: nodrošināt, ka attiecīgām rīcībpolitikām un pasākumiem, kuru mērķis ir novērst un apkarot visu veidu vardarbību pret sievietēm, tiek piešķirts pietiekams un ilgtspējīgs finansējums, tostarp, izmantojot pārredzamas procedūras, lai nodrošinātu finansējumu sieviešu tiesību organizācijām (Konvencijas 8. pants); veicināt izpratnes veidošanas kampaņas vai programmas un regulāri novērtēt to ietekmi (Konvencijas 12. pants); veikt pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot apmācības efektivitāti, tostarp, ņemot vērā personāla mainību (Konvencijas 15. pants); paplašināt pašreizējās programmas, kas vērstas uz vardarbības izdarītāju rehabilitāciju, un ieviest programmas, kas īpaši paredzētas seksuālas vardarbības izdarītājiem (Konvencijas 16. pants); palielināt finansējumu un to pakalpojumu skaitu, kas pieejami cietušajām sievietēm, it īpaši sievietēm ar īpašām vajadzībām (Konvencijas 20. pants); nodrošināt, ka cietušajiem ir pieejami visaptveroši veselības aprūpes pakalpojumi (Konvencijas 20. pants); nodrošināt, ka palīdzības tālruņi saņem finansējumu (Konvencijas 22. pants); nodrošināt, ka personām, kuras cietušas no seksuālas vardarbības, ir pieejama bezmaksas kriminālistiskā ekspertīze (Konvencijas 25. pants); veikt pasākumus, lai cietušās sievietes varētu efektīvāk ziņot par vardarbību, kas nodarīta pret viņām, un šādos gadījumos nodrošināt uz cietušajiem vērstu un dzimumsensitīvu pieeju (Konvencijas 49. un 50. pants); nodrošināt, ka riska novērtēšanas un riska pārvaldības procedūras tiek piemērotas lietās saistībā ar visiem

([3]) Tiesas 2021. gada 6. oktobra Atzinums 1/19, *Stambulas konvencija*, ECLI: EU:C:2021:832.

vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija (Konvencijas 51. pants); labāk izmantot ārkārtas aizliegumus tuvoties (Konvencijas 52. pants); nodrošināt, ka visu cietušo rīcībā ir aizsardzības rīkojumi un ka viņi tiem var piekļūt (Konvencijas 53. pants); un izvērtēt aizsardzības pasākumu īstenošanu un nodrošināt, ka tie atbilst Konvencijai (Konvencijas 56. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

(9) Attiecībā uz Austriju ieteikumu projekts ietver nepieciešamību: izstrādāt visaptverošu ilgtermiņa rīcības plānu / stratēģisku politikas dokumentu par visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija (Konvencijas 7. pants); apkopot sadalītus datus par to sieviešu un meiteņu skaitu, kuras sazinās ar sociālajiem dienestiem, lai meklētu palīdzību saistībā ar viņu pieredzēto vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 11. pants); informēt cietušos par atbalsta pakalpojumu pieejamību (Konvencijas 12. pants); uzraudzīt, kā mācību materiālos tiek aplūkoti jautājumi, kas saistīti ar vardarbību ģimenē un vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 14. pants); nodrošināt apmācību darbiniekiem, kas strādā vispārēja atbalsta dienestos (Konvencijas 15. pants); nodrošināt, ka cietušajiem ir piekļuve ilgtspējīgiem un cenas ziņā pieejamiem mājokļiem un ka tiek izdoti tiesu medicīnas ziņojumi, ar kuriem dokumentē ievainojumus (Konvencijas 20. pants); nodrošināt, ka patversmēs ir pieejamas vietas (Konvencijas 22. pants); visā valstī izveidot jaunus seksuālas vardarbības upuru palīdzības centrus, kuros darbojas kvalificēti speciālisti, kas sniedz atbalstu un palīdzību saskaņā ar Konvenciju, un starplaikā nodrošināt, ka esošie medicīnas dienesti piedāvā cietušajiem pienācīgu atbalstu (Konvencijas 25. pants); nodrošināt, ka sodi ir samērīgi ar nodarījuma smagumu visās lietās, kas saistītas ar tiem vardarbības veidiem pret sievietēm, uz kuriem attiecas Konvencija (Konvencijas 49. un 50. pants); un nodrošināt aizsardzības rīkojumu izmantošanu un nepieļaut nepilnības starp ierobežojošiem rīkojumiem un aizsardzības rīkojumiem (Konvencijas 52. un 53. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

(10) Attiecībā uz Dāniju ieteikumu projekts ietver nepieciešamību: nodrošināt, ka vajadzīgā politiskā uzmanība tiek veltīta dzimtiskajam raksturam, kāds ir visu veidu vardarbībai pret sievietēm un vardarbībai ģimenē (Konvencijas 7. pants); turpināt centienus ievērot dzimumu līdztiesības principu budžeta plānošanā (Konvencijas 8. pants); garantēt konfidencialitāti datu vākšanā (Konvencijas 11. pants); preventīvās iniciatīvās par prioritāti noteikt dzimumsensitīvu pieeju (Konvencijas 12. pants); maksimāli palielināt apmācības centienu ietekmi, izmantojot sieviešu tiesību organizāciju īpašās zināšanas (Konvencijas 15. pants); izveidot institucionalizētas sadarbības struktūras, lai nodrošinātu daudzu aģentūru efektīvu sadarbību (Konvencijas 18. pants); nodrošināt, ka cietušajiem ir pieejama ilgtermiņa psiholoģiskā palīdzība (Konvencijas 22. un 25. pants); palielināt krimināltiesību jomas dalībnieku informētību par jauniem krimināltiesību aktiem (Konvencijas 49. un 50. pants); nodrošināt, ka riska novērtējums tiek veikts sadarbībā ar attiecīgajiem dalībniekiem (Konvencijas 51. pants); pastiprināti izmantot ārkārtas aizliegumus tuvoties un aizsardzības rīkojumus, lai nodrošinātu cietušo aizsardzību (Konvencijas 52. un 53. pants); un nodrošināt cietušo aizsardzības pasākumu pienācīgu īstenošanu izmeklēšanā un tiesvedībā (Konvencijas 56. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

(11) Attiecībā uz Somiju ieteikumu projekts ietver nepieciešamību: izstrādāt valsts ilgtermiņa stratēģiju, lai nodrošinātu visaptverošu, koordinētu pieeju (Konvencijas 7. pants); ieviest ilgtspējīgus finansēšanas mehānismus par labu nevalstiskajām organizācijām, kas sniedz speciālistu atbalstu cietušajām personām (Konvencijas 8. pants); izveidot standartizētas datu kategorijas un saskaņot datu vākšanas sistēmas (Konvencijas 11. pants); regulāri rīkot izpratnes veidošanas kampaņas (Konvencijas 12. pants); izvērtēt apmācību un izmantot sieviešu tiesību organizāciju īpašās zināšanas (Konvencijas 15. pants); izveidot programmas, kas vērstas uz vardarbības ģimenē izdarītāju rehabilitāciju (Konvencijas 16. pants); izveidot institucionalizētas daudzaģentūru struktūras koordinācijai starp attiecīgajiem dalībniekiem (Konvencijas 18. pants); izveidot atbalsta pakalpojumus, lai sekmētu cietušo atlabšanu un neatkarību (Konvencijas 20. pants), un nodrošināt atbalsta pakalpojumu pieejamību (Konvencijas 22. pants); nodrošināt izvarošanas upuru krīzes centru ģeogrāfisko sadalījumu, lai panāktu, ka atbalsts tiek sniegts visām personām, kas cietušas no seksuālas vardarbības (Konvencijas 25. pants); nodrošināt laicīgu izmeklēšanas veikšanu un pierādījumu proaktīvu iegūšanu, neaprobežojoties tikai ar cietušo paziņojumiem, lai varētu efektīvi saukt pie atbildības par vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 49. un 50. pants); veikt pasākumus, kuru mērķis ir izveidot standartizētu riska novērtējuma mehānismu, kas tiek sistemātiski piemērots (Konvencijas 51. pants); un pastiprināti izmantot ārkārtas aizliegumus tuvoties un biežāk izmantot ierobežojošus rīkojumus un aizsardzības rīkojumus (Konvencijas 52. un 53. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības politikai un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

(12) Attiecībā uz Monako ieteikumu projekts par Konvencijas īstenošanu Monako ietver nepieciešamību: izstrādāt visaptverošu ilgtermiņa stratēģiju, lai panāktu visaptverošu un koordinētu politikas pieeju (Konvencijas 7. pants); turpināt pilnveidot datu vākšanu par visu veidu vardarbību pret sievietēm, uz kuru attiecas Konvencija (Konvencijas 11. pants); paplašināt pasākumus ar mērķi novērst vardarbību ģimenē, lai iekļautu citus vardarbības veidus, uz kuriem attiecas Konvencija (Konvencijas 12. pants); sagatavot mācību materiālus par vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 14. pants); izveidot rehabilitācijas programmas vardarbības veicējiem (Konvencijas 16. pants); izveidot palīdzības tālruni, kuru var izmantot no vardarbības cietušas sievietes (Konvencijas 22. pants); izveidot palīdzības centru izvarošanas un seksuālas vardarbības upuriem, lai cietušajiem būtu pieejama psiholoģiskā palīdzība un atbalsts (Konvencijas 25. pants); nodrošināt, ka kriminālprocesā iesaistītajiem speciālistiem ir pietiekamas zināšanas un ka viņiem ir nodrošināta dzimumsensitīva apmācība (Konvencijas 49. un 50. pants); standartizēt praksi, saskaņā ar kuru attiecīgie dienesti veic koordinētu riska novērtējumu par visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija (Konvencijas 51. pants); un nodrošināt, ka izmeklēšanā un tiesvedībā tiek aizsargātas cietušo tiesības (Konvencijas 56. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

(13) Attiecībā uz Melnkalni ieteikumu projekts ietver nepieciešamību: nodrošināt atbilstošus cilvēkresursus un finanšu resursus rīcībpolitikām, pasākumiem un tiesību aktiem, kuru mērķis ir novērst un apkarot vardarbību pret sievietēm, un nodrošināt ilgtspējīgu finansējumu nevalstiskajām organizācijām (Konvencijas 8. pants); nodrošināt, ka visas attiecīgās ieinteresētās personas vāc datus un sadala tos (Konvencijas 11. pants); pastiprināt centienus īstenot regulārus preventīvus pasākumus, rīkot izpratnes veidošanas kampaņas un uzsvērt palielināto vardarbības risku, ar kuru saskaras personas, kas cieš no intersekcionālās diskriminācijas (Konvencijas 12. pants); pastiprināt centienus formālās izglītības, kultūras un mediju jomā izskaust stereotipus un aizspriedumus attiecībā pret sievietēm (Konvencijas 14. pants); nodrošināt apmācību par vardarbību pret sievietēm visiem speciālistiem, kuriem ir saskare ar cietušajiem (Konvencijas 15. pants); izveidot un paplašināt programmas, kas vērstas uz vardarbības ģimenē izdarītājiem un seksuālas vardarbības izdarītājiem (Konvencijas 16. pants); pastiprināt centienus veicināt vairāku aģentūru sadarbību (Konvencijas 18. pants); nodrošināt, ka veselības aprūpes sniedzēji prioritāti piešķir sievietēm, kuras cietušas no vardarbības un no vardarbības ģimenē, un ievēro viņu privātumu (Konvencijas 20. pants); palielināt specializētu atbalsta pakalpojumu un palīdzības pieejamību cietušajiem (Konvencijas 22. pants); visā valstī izveidot palīdzības centrus izvarošanas un/vai seksuālas vardarbības upuriem, lai sniegtu atbalstu un nodrošinātu cietušajiem psiholoģisko palīdzību (Konvencijas 25. pants); nepieļaut, ka personas, kas cietušas no vardarbības pret sievietēm, tiek atkārtoti iztaujātas (Konvencijas 49. un 50. pants); nodrošināt, ka sistemātiski tiek veikti riska novērtējumi vardarbības gadījumos ģimenē (Konvencijas 51. pants); nodrošināt, ka ir pieejami ārkārtas aizliegumi tuvoties un ka aizsardzības rīkojumu izpilde tiek efektīvi uzraudzīta (Konvencijas 52. un 53. pants), un nodrošināt esošo aizsardzības pasākumu efektīvu izmantošanu un ieviest papildu aizsardzības pasākumus, kas atbilst Konvencijai (Konvencijas 56. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

(14) Attiecībā uz Spāniju ieteikumu projekts ietver nepieciešamību: iesaistīt nevalstiskās organizācijas politikas veidošanā un rīcībpolitiku un pasākumu izvērtēšanā (Konvencijas 7. pants); nodrošināt, ka savāktie dati tiek sadalīti (Konvencijas 11. pants); izglītot bērnus par piekrišanas centrālo lomu seksuālajās attiecībās (Konvencijas 14. pants); pastiprināt visu to attiecīgo profesiju pārstāvju apmācību, kas strādā ar personām, kuras cietušas no vardarbības pret sievietēm, un šādas vardarbības veicējiem (Konvencijas 15. pants); uzlabot programmu, kas vērstas uz vardarbības izdarītāju rehabilitāciju, atbilstību Konvencijai (Konvencijas 16. pants); izveidot mehānismus vairāku aģentūru sadarbībai (Konvencijas 18. pants); nodrošināt, ka personām, kuras cietušas no seksuālas vardarbības, ir pieejami atbalsta pakalpojumi (Konvencijas 25. pants); novērst faktorus, kas traucē cietušajiem ziņot par vardarbību un izraisa sekundāru viktimizāciju (Konvencijas 49. un 50. pants); un nodrošināt, ka kompetentajām iestādēm ir pieejami ārkārtas aizliegumi tuvoties, kuri atbilst Konvencijai, un veikt pasākumus, lai pienācīgi novērstu aizsardzības rīkojumu izpildes pārkāpumus (Konvencijas 52. un 53. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

(15) Attiecībā uz Zviedriju ieteikumu projekts ietver nepieciešamību: nodrošināt, ka rīcībpolitikās attiecībā uz vardarbību pret sievietēm jāņem vērā to cietušo vajadzības, kuri pakļauti intersekcionālajai diskriminācijai, un jāizvērtē stratēģijas, lai novērtētu to ietekmi (Konvencijas 7. pants); nodrošināt ilgtspējīgu finansējuma līmeni sieviešu tiesību organizācijām, kuras sniedz specializētus atbalsta pakalpojumus (Konvencijas 8. pants); nodrošināt, ka tiek veikti plašāki preventīvie pasākumi attiecībā uz visu veidu vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 12. pants); nodrošināt, ka Konvencijas 14. pantā uzskaitītie temati un principi tiek mācīti praksē (Konvencijas 14. pants); ieviest attiecīgo profesiju pārstāvju sistemātisku apmācību par visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija

(Konvencijas 15. pants); izstrādāt Konvencijai atbilstīgus minimālos standartus programmām, kas vērstas uz vardarbības izdarītāju rehabilitāciju, un nodrošināt izvērtēšanu (Konvencijas 16. pants); pieņemt mehānismus koordinācijai un sadarbībai starp attiecīgajām aģentūrām (Konvencijas 18. pants); nodrošināt, ka cietušajiem bez diskriminācijas tiek sniegta piekļuve veselības aprūpei (Konvencijas 20. pants); nodrošināt, ka visiem cietušajiem ir pieejamas patversmes (Konvencijas 22. pants); nodrošināt, ka visā valstī ir pietiekams skaits palīdzības centru izvarošanas un/vai seksuālas vardarbības upuriem (Konvencijas 25. pants); veikt pasākumus, lai mudinātu sievietes, kuras pakļautas intersekcionālās diskriminācijas riskam, ziņot par vardarbību (Konvencijas 49. un 50. pants); nodrošināt, ka sistemātiski un koordinēti tiek veikti riska novērtējumi attiecībā uz cietušajiem un viņu bērniem (Konvencijas 51. pants); un veikt pasākumus, lai panāktu, ka ārkārtas aizliegumi tuvoties, ierobežojoši rīkojumi un aizsardzības rīkojumi ("bezkontakta rīkojumi, kas attiecas uz kopīgo mājvietu") tiek izdoti ātri un nekavējoties un ka to izpilde tiek efektīvi uzraudzīta (Konvencijas 52. un 53. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

(16) Attiecībā uz Sanmarīno ieteikumu projekts ietver nepieciešamību: nodrošināt, ka valsts koordinācijas struktūra koordinē savu darbību ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām (Konvencijas 10. pants); regulāri veikt viktimizācijas apsekojumus un veicināt pētniecības darbības (Konvencijas 11. pants). Tā kā minēto secinājumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

(17) Attiecībā uz Slovēniju ieteikumu projekts ietver nepieciešamību: piešķirt koordinējošās struktūras lomu pilnībā institucionalizētām vienībām un nodrošināt vajadzīgos cilvēkresursus un finanšu resursus (Konvencijas 10. pants); nodrošināt datu visaptverošu vākšanu par visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija (Konvencijas 11. pants); un veikt pasākumus, lai mudinātu ziņot par visu veidu vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 49. un 50. pants); Tā kā minēto secinājumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostāja, kas Savienības vārdā jāieņem ar Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu 67. pantu izveidotās Pušu komitejas 18. sanāksmē, ir neiebilst pret šādu aktu pieņemšanu:

1) ieteikumi Albānijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)2-prov;

2) ieteikumi Austrijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)3-prov;

3) ieteikumi Dānijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)4-prov;

4) ieteikumi Somijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)5-prov;

5) ieteikumi Monako par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)6-prov;

6) ieteikumi Melnkalnei par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)7-prov;

7) ieteikumi Spānijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)8-prov;

8) ieteikumi Zviedrijai par to, kā uzlabot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)9-prov;

9) secinājumi par to, kā tiek īstenoti Pušu komitejas pieņemtie ieteikumi attiecībā uz Sanmarīno, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)10-prov; un

10) secinājumi par to, kā tiek īstenoti Pušu komitejas pieņemtie ieteikumi attiecībā uz Slovēniju, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)11-prov.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Luksemburgā, 2025. gada 5. jūnijā

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

D. KLIMCZAK